

HANS VANDEWEGHE

HANS VANDEWEGHE

Ik weet waarom de Engelsen niet van de Schotten af wilden. Niet omdat ze mooi zijn, want dat zijn ze niet. Ook niet omdat ze goeie manieren hebben, want die hebben ze ook niet. Zelfs niet om het gemis van de Royal & Ancient Golf Club in St Andrews, waar sinds eergisteren ook vrouwen lid mogen worden. Neen, de Schotten hebben er vorig jaar voor gezorgd dat voor het eerst sinds Fred Perry in 1936 een Brit het tennistoernooi in Wimbledon kon winnen.

Dat was Andy Murray, net als David Millar overigens een Schot zonder raar accent. Welnu, die Murray had in keurig Engels gezegd dat hij in geval van onafhankelijkheid voor Schotland naar de Olympische Spelen van Rio zou gaan. Vreemd, want toen vorig jaar die Salmond in de eretribune van Wimbledon met de Schotse vlag zwaaide, was Murray not at all amused.

Een scheiding van twee landsdelen heeft wat voeten in de aarde, ook in de sport. In het voetbal was dat voor één keer geen probleem, want

in de sportieve referentie-entiteit Groot-Brittannië hebben de Home Nations, omdat ze het voetbal hebben uitgevonden en gelukkig snel aan anderen hebben overgelaten, allemaal hun eigen nationaal team; Schotland bijvoorbeeld, maar ook Wales godbetert.

Overigens loopt de pers nu storm in Schotland, maar misschien moeten ze op 18 november maar eens terugkeren naar Celtic Park. Daar staat een friendly gepland tussen Schotland en Engeland, 142 jaar nadat de eerste voetbalinterland ooit werd gespeeld, ook tussen die twee teams. Risicowedstrijd zonder meer.

Een groter probleem voor splitsers is het Internationaal Olympisch Comité en de Olympische Spelen. Hoewel het IOC gebonden is aan de politieke erkenning van een nieuw land, is de hele sportieve kwalificatieprocedure die straks op gang komt, gebaseerd op de bestaande nationale olympische comités. Daar nog wat Schotse Olympiërs tussen krijgen, leek een lastige zaak. Bovendien zullen gesubsidieerde atleten voor het land kiezen waar het geld zit en dat hen op de Spelen brengt. Maar één op de tien atleten die geld krijgen van UK Sport is van Schotse origine. Op de Spelen zelf haalden de Schotten wel 13 medailles op 65, één vijfde dus. Dat noemt men overperformen.

Een tip voor onze eigen verdeelde natie: landen die splitsen, doen dat best kort na Olympische Spelen. Eén van de meest heikele thema's, zowel in Groot-Brittannië, waar de kwestie Schotland ooit terug op tafel komt, of in Spanje met Catalonië/Baskenland en op termijn bij ons, is uiteraard de verdeling van het geld.

Met uitzondering van privé-sponsoring komt dat in de meeste landen van de Nationale Loterij.

Een opdeling van het land houdt ook een splitsing in van de Nationale Loterij en dat is in onze specifieke Belgische context een welgekomen scenario. Een Vlaamse en Waalse Loterij zou het einde betekenen van de huidige baronie die à la tête du client geld uitdeelt waarmee onder meer achterhaalde brievenbussen zoals de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond boven de stand kunnen leven. Ik wil de volgende regering gerust helpen om dat eens wat nader te bekijken.

Maar als u nu vraagt wat zo'n splitsing ons sportief zal opleveren? De Rode Duivels zullen even een stapje terug moeten zetten, dat is wel zeker, maar verder? Er is een precedent: op de Spelen van Barcelona in 1992 won Tsjecho-Slowakije zeven medailles. Vier jaar later won Tsjechië elf medailles en Slowakije drie. 1 + 1 is niet altijd 3 en met 2,5 zijn we ook al blij.